

Grondwettelijk Hof

**PERSBERICHT
ARREST 156/2024**

Het Hof verwerpt, onder voorbehoud van een interpretatie, het beroep tegen de nieuwe regeling waarbij in het administratief kortgeding voor de Raad van State een aangevoerd ernstig middel zich moet lenen voor een versnelde behandeling

Een vereniging en enkele particulieren vorderen de vernietiging van een bepaling van de wet van 11 juli 2023 waarbij voor de schorsing van administratieve handelingen en het bevelen van voorlopige maatregelen bijkomend wordt vereist dat het onderzoek van minstens één aangevoerd ernstig middel (een juridisch argument) zich moet lenen voor een versnelde behandeling.

Het Hof verwerpt het beroep onder voorbehoud van een interpretatie. Indien het ingevoerde bijkomende vereiste op een bepaalde manier wordt geïnterpreteerd, schendt het geenszins het recht op toegang tot de rechter, het recht op een effectief rechtsmiddel en de *standstill*-verplichting. Het is verder niet discriminerend dat het vereiste van toepassing is ongeacht of het middel van openbare orde is en ongeacht of het administratief dossier is neergelegd. Aangezien de nieuwe regeling ook van toepassing is op kortgedingen die betrekking hebben op overheidsopdrachten, is er geen sprake van een verschil in behandeling. Tot slot oordeelt het Hof dat geen verplichting op het stellen van prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ) of het Grondwettelijk Hof wordt miskend.

1. Context van de zaak

Artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State regelt de bevoegdheid van de Raad van State om administratieve handelingen te schorsen en om voorlopige maatregelen te bevelen (het zogenaamde administratief kortgeding). Een wet van 11 juli 2023¹ heeft een nieuwe gewijzigde versie van die bepaling ingevoegd.

Die nieuwe versie van artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vult één van de voorwaarden om de schorsing of de voorlopige maatregelen te kunnen bevelen aan. De voorwaarde dat minstens één ernstig middel moet worden aangevoerd dat de nietigverklaring van de administratieve handeling op het eerste gezicht kan verantwoorden, wordt namelijk aangevuld met het bijkomende vereiste dat het onderzoek van dat middel zich moet lenen voor een versnelde behandeling.

Een vereniging en vier natuurlijke personen vorderen de vernietiging van dat bijkomende vereiste.

2. Onderzoek door het Hof

---

¹ De wet van 11 juli 2023 « tot wijziging van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 »

2.1. De toegang tot de rechter en de *standstill*-verplichting (B.10-B.19.3)

De verzoekende partijen werpen op dat het bestreden vereiste, de toegang tot de rechter op onevenredige wijze beperkt en afbreuk doet aan de *standstill*-verplichting.

Het Hof wijst allereerst erop dat het bestreden vereiste, hoewel het niet rechtstreeks raakt aan de toegang tot het administratief kortgeding zelf, het recht op toegang tot de rechter en het recht op een effectief rechtsmiddel beperkt. Het kan namelijk het onderzoek en de inwilligging van de vordering tot schorsing of voorlopige maatregelen verhinderen. Bijgevolg dient het vereiste volgens het Hof restrictief te worden geïnterpreteerd.

Vervolgens stelt het Hof vast dat de wetgever met het bestreden vereiste drie soorten van middelen viseert : 1) middelen die wegens de complexe of technische aard ervan, bijkomende « aanwijzingen » vereisen van de verzoekende partijen ; 2) middelen die betrekking hebben op een technische en complexe kwestie die niet zonder de aanstelling van een deskundige kan worden uitgeklaard ; en 3) middelen die een prejudiciële vraag opwerpen, tenzij er gegronde redenen zijn om reeds in het stadium van het administratief kortgeding een prejudiciële vraag te stellen.

Indien het bestreden vereiste zo wordt geïnterpreteerd dat het alleen betrekking heeft op die middelen, heeft de wetgever volgens het Hof een maatregel genomen die pertinent en redelijk verantwoord is om het doel te realiseren dat erin bestaat de Raad van State toe te laten om middelen daadwerkelijk te kunnen onderzoeken en over de ernst ervan te beslissen binnen de beoogde korte termijn van het administratief kortgeding. Het recht op een effectief rechtsmiddel en toegang tot de rechter is in die interpretatie niet geschonden.

De wetgever heeft volgens het Hof in die interpretatie evenmin afbreuk gedaan aan de *standstill*-verplichting. Het is namelijk redelijk verantwoord om te vereisen dat het onderzoek van een middel zich moet lenen voor een kortgedingprocedure, hetgeen de effectiviteit van de versnelde behandeling waarborgt. Volgens het Hof zijn de kritieken onder voorbehoud van die interpretatie dan ook ongegrond.

2.2. Het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie (B.19.4-B.19.5)

De verzoekende partijen voeren aan dat het bestreden vereiste discrimineert, doordat het wordt toegepast 1) zonder onderscheid naargelang het gaat om een middel van openbare orde of een ander middel, 2) ten aanzien van alle aangelegenheden, behoudens overheidsopdrachten, en 3) zonder enig onderscheid naargelang het administratief dossier is neergelegd of niet.

Het Hof merkt allereerst op dat het bestreden vereiste eveneens geldt indien het administratief kortgeding betrekking heeft op een overheidsopdracht. Het tweede beweerde verschil in behandeling bestaat aldus niet. Voorts oordeelt het Hof dat de wetgever niet in een uitzondering diende te voorzien indien het middel van openbare orde is aangezien dat niet relevant is in het licht van de nagestreefde doelstelling. Tot slot is het volgens het Hof redelijk verantwoord dat het bestreden vereiste ook kan worden toegepast in het geval waarin het administratieve dossier geheel of gedeeltelijk ontbreekt. Bijgevolg zijn de kritieken volgens het Hof ongegrond.

2.3. De mogelijkheid om prejudiciële vragen te stellen (B.19.6-B.19.10)

De verzoekende partijen bekritisieren dat het bestreden vereiste de Raad van State verhindert om prejudiciële vragen aan het HvJ en het Grondwettelijk Hof te stellen.

Het Hof wijst erop dat het bestreden vereiste niet belet dat een prejudiciële vraag wordt gesteld aan het HvJ of aan het Hof. Bovendien vereist het Europese Unierecht volgens het Hof niet dat de Raad van State in kortgedingprocedures prejudiciële vragen stelt aan het HvJ aangezien de verplichting tot het stellen van een dergelijke vraag blijft gelden in de procedure ten gronde voor de Raad van State waarin hij de in kortgeding beoordeelde rechtspunten opnieuw moet beoordelen. De kritieken zijn volgens het Hof aldus ongegrond.

3. Besluit

Het Hof verwerpt het beroep onder voorbehoud van de in punt 2.1 vermelde interpretatie.

Het Grondwettelijk Hof is het rechtscollege dat waakt over de inachtneming van de Grondwet door de verschillende wetgevers in België. Het Hof kan wetten, decreten en ordonnanties vernietigen, ongrondwettig verklaren en schorsen wegens schending van een fundamenteel grondrecht of een bevoegdheidverdelende regel.

Dit persbericht, opgesteld door de cel « media » van het Hof, bindt het Grondwettelijk Hof niet. De [tekst van het arrest](#) is te vinden op de webstek van het Grondwettelijk Hof.

Contactpersonen voor de pers : [Frank Meersschaut](#) | 0475/325.218 | [Tim Souverijns](#) | 02/500.12.21 | [Thomas Leys](#) | 02/500.12.60

Volg het Hof via X [@ConstCourtBE](#) en [LinkedIn](#)